

[A. C. D. Petersen.]

for paa Grund af svær Sygdom i hans nærmeste Familie, som fik at vide, at Ministeriet mistænkte ham for at have misbrugt den Tillid, man havde vist ham, og krævede af ham, under den aandelige Depression, Sygdommen medførte, at han skulde ordne Forholdene. Da Skibsbygmester Møller er en ret formuende Mand, saa disse 22 500 Kr. i og for sig ikke kunde skade særdeles meget, fandt han sig i denne Afkortning og betalte dette Beløb tilbage, men han gav kun sin Underskrift paa Basis af, at saa skulde det hele være ude af Verden; med andre Ord: saa skulde fremtidigt Arbejde falde; som det var faldet hidtil. Saa kunde han naturligvis, hvad han var villig til, underkaste sig en endnu strengere Kontrol med Bygningen. Jeg skal angaaende denne Kontrol med hele Arbejdet anføre, at det viste sig, at Reparationen af et Skib, som var repareret under meget effektivt Tilsyn af Fyrskibsvæsenet, blev dyrere end Reparationen af Skibe, som blev repareret efter Regning. Dette tyder jo ikke meget paa, at det havde manglet paa en god Udførelse og en honnet Regnskabsføring overfor Staten. Sagens videre Forløb er nu imidlertid dette, at nu ser det, efter de Forhandlinger, der i Vinterens Løb er ført med den højtærede Forsvarsminister og hans Ministerium, ud til, at man fuldstændig vil inddrage dette Arbejde under Orlogsværftet, under en Statsinstitution. Det betyder altsaa, at man her i Landet maa indrette sig paa, at private Virksomheder under den socialdemokratiske Regering, naar det passer Administrationen, bliver slaaet i Stykker, at man benytter et aller andet Paaskud — jeg tillader mig at sige Paaskud, saa længe det ikke er dokumenteret, at der foreligger Misbrug af den Tillid, man har vist vedkommende Mand —, at man benytter Lejligheden til at inddrage Arbejdet under en Statsvirksomhed, og det er jo en Konkurrence, som private Virksomheder aldrig nogen Sinde vil kunne staa for. Dette betyder, at ca. 40 Arbejdere paa Faaborg Skibsværft er blevet arbejdsledige, og dette har atter medført, at man ogsaa fra Faaborg Byraad har rettet forskellige Henvendelser til Ministeren og Ministeriet, om ikke det er muligt, at dette Arbejde kunde komme tilbage til det paagældende Værft igen. Man har naturligvis ikke krævet, at Arbejdet skulde gives tilbage som et Tillidsarbejde til Værftet, men man har blot ønsket, at Arbejdet skulde udbydes i offentlig Licitation, hvorved ogsaa Orlogsværftet gerne maatte byde med; man har kun ønsket at

faa Adgang til at vise, at den Erfaring, som gennem 20 Aars godt og dygtigt Arbejde er indhøstet paa dette bestemte Omraade, er af en saadan Art, at man nok tør optage Konkurrencen, saaledes som denne maatte fremkomme. Men at man ligefrem inddrager Arbejdet, under Paaskud af, at Værtsejeren har misbrugt den Tillid, man har vist ham fra Statens Side, det føler ikke alene denne Mand, men det føler ogsaa Faaborg By sig i høj Grad brøstholden over.

Nu ved jeg naturligvis ikke, hvorledes Ministeren og Marineministeriet ser paa denne Sag, men jeg mener dog, man maa erkende, det er et billigt Forlangende, naar jeg som Repræsentant for den paagældende By anmoder om at faa at vide, om man nu gennem de Erfaringer, man har indhøstet, og de Regnskaber, der maatte foreligge vedrørende disse Skibsreparationer paa Orlogsværftet, har en Sikkerhed for, at det kan blive billigere end før. Jeg skal gerne med det samme sige, at der fra anden Side er tilgaaet mig Meddelelse om, at dette saa langt fra er Tilfældet. Hvis den højtærede Minister vil fremkomme med et Regnskab, der med Tal dokumenterer, at det er rigtigt — saaledes som Direktøren i Marineministeriet, Hr. Admiral Rechnitzer har sagt —, at det er billigere paa Orlogsværftet, saa skal vi naturligvis bøje os for denne Kendsgerning. Men jeg vil dog gerne sige, at det forekommer mig alligevel at være noget mistænkeligt, at Ministeren — eller ikke i saa høj Grad Ministeren som Direktøren for Marineministeriet — har nægtet at udlevere dette Regnskab paa Henvendelse derom. Admiral Rechnitzer udtaler under en af disse Forhandlinger, at Regnskabet kunde man af forskellige Grunde ikke forelægge, men man maatte tage hans Ord, og hans Ord var, at det var billigere paa Orlogsværftet end paa det private Værft i Faaborg. Nu har jeg ingen Grund til ikke at tage Admiral Rechnitzers Ord for gode Varer, men jeg vil dog sige, at der i den senere Tid er forefaldet visse Begivenheder, som opfordrer mig til at sige, at jeg nu alligevel hellere vil have de klare Tal i et Regnskab end Direktørens Ord for, at det er billigere paa Orlogsværftet, end det var paa det private Værft.

Til disse Bemærkninger skal jeg paa nærværende Tidspunkt indskrænke mig, idet jeg forbeholder mig senere — naar jeg har hørt den højtærede Forsvarsminister udtale sig om, hvorvidt Ministeren er villig til at lade dette Regnskab gennemgaa — nærmere at dokumentere, hvorledes hele denne Sag er grebet an fra Ministeriets Side.